

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie gminy petycji miasta Przemyśla o zezwolenie na pobór opłat policyjnych na rzecz funduszu miejscowych ubogich.

Wysoki Sejmie!

Jak to Wydział krajowy przedstawił już Wysokiemu Sejmowi w sprawozdaniu ze swoich czynności, uchwalony na posiedzeniu Wysokiego Sejmu z 26 marca 1892 (aleg. 154) projekt ustawy w przedmiocie nadania gminie miasta Przemyśla prawa do poboru opłat od przedstawień dramatycznych i innych widowisk publicznych, nie uzyskał sankeyi. Magistrat miasta Przemyśla zawiadomiony o przyczynach odmowy sankeyi, spowodował uchwałę Rady miejskiej z 28 września 1892, która w zupełności czyni zadość wymaganiom c. k. Rządu, wyrażonym w odezwie c. k. Prezydium Namiestnictwa z 6 lipca 1892 l. 7150.

Mianowicie ustanowiła Rada miejska powołaną wyżej uchwałą opłaty za każdą licencyę w pewnej oznaczonej stałej kwocie, orzekła, iż opłaty te wpływać mają na rzecz funduszu miejscowych ubogich, że od zarządzeń co do poboru opłat powyższych, tudzież od orzeczeń karnych mogą strony odwoływać się do władz właściwych i wogóle stosując się do nweg c. k. Rządu, zaprojektowała tekst nstawy na wzór ustawy dla miasta Lwowa z 17 listopada 1884 nr. 57 dz. u. kr.

W tak zmienionej formie ponawia obecnie Reprezentacya miasta poprzednią swoją prośbę a Wydział powiatowy ze swej strony przedstawia ją z przychylnym wnioskiem.

Wobec wzrastających rokrocznie potrzeb i wydatków miasta i wobec znacznego przyrostu ludności miasta, liczącego dziś przeszło 35.000 dusz, Wydział krajowy uważa za rzecz słuszną ułatwić gminie spełnienie zadania wobec ubogich i w tym celu utworzyć dla niej nowe źródło dochodu, jakiego żąda.

Wydział krajowy, popierając tedy prośbę gminy miasta Przemyśla, wnosi :

Wysoki Sejm raczy załączony ./. projekt ustawy uchwalić.

We Lwowie dnia 14. kwietnia 1893.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Marszałek krajowy :

Eustachy Sanguszko w. r.

Sprawozdawca :

Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Członek Wydziału krajowego.

THE HISTORY OF THE

... of the ...

CHAPTER I

... of the ...

... of the ...

... of the ...

... of the ...

... of the ...

... of the ...

U s t a w a

z dnia obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o zezwolenie gminie m. Przemyśla na pobór opłat policyjnych na rzecz funduszu miejscowych ubogich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam:

Art. I.

Gmina miasta Przemyśla pobierać będzie na rzecz funduszu miejscowych ubogich następujące opłaty policyjne:

1. Za każdy bal za opłatą wstępu urządzony bez względu czy w publicznym czyli też w prywatnym lokalu po 10 złr. w. a. Bale z których dochód przeznaczony na cel dobroczynny, wolne są od opłaty.

2. Od przedstawień dramatycznych, koncertów, produkcji sztuk konnych, ogni sztucznych i t. p. za każde przedstawienie w stosunku do większej lub mniejszej znakomitości artysty czyli przedstawienia, stosownie do ocenienia Magistratu wedle trzech klas: po dwa, cztery lub ośm złr. w. a.

Przedstawienia, z których dochód przeznaczony na cel dobroczynny, wolne są od opłaty.

3. Za pozwolenie na otwarcie menażeryi, panoramy, kosmoramy, ciemni optycznej (camera obscura), figur woskowych lub innych gabinetów, w stosunku do lepszej lub gorszej ich jakości, stosownie do uznania Magistratu według trzech klas po 2 złr., 4 złr. lub 8 złr. za każdy tydzień, a po 8 złr. 15 złr. lub 20 złr. za każdy miesiąc.

4. Za pozwolenie na panoramy skrzynkowe (przenośne), tudzież dla arfistów i innych muzykantów i katarynkarzy zarobkujących w publicznych lokalach, po ulicach, placach i domach po 25 ct. w. a. za każdy tydzień.

Art. II.

Każde ukrócenie dochodu funduszu miejscowych ubogich z powyższych opłat karane będzie, prócz kary policyjnej za popełnione wykroczenie grzywną przypadającą funduszowi miejscowych ubogich dwu do pięciokrotnej

wysokości ukróconej opłaty, a w razie niemożności ściągnięcia tej grzywny aresztem, przy czem za każde 5 złr. a. w. grzywny wymierzyć należy jeden dzień aresztu.

Art. III.

Postępowanie karne w razie wykroczenia przeciw postanowieniom tej ustawy i orzekanie kar przysłuża burmistrzowi miasta, a względnie jego zastępcy.

Art. IV.

Pod względem odwołania się od zarządzeń co do poboru powyższych opłat, tudzież od orzeczeń karnych obowiązują w tej mierze postanowienia ustawy z 13 marca 1889 Nr. 24 Dz. u. kr.

Art. V.

Wykonanie tej ustawy poruczam mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.
